

[Christmas Møller.]

før eller senere, forhaabentlig indenfor 1933, maa komme til en større og mere fuldkomne Frihed paa det økonomiske Omraade.

Jeg vil gerne her minde om den Maade, hvorpaa Regeringen praktiserede Valutalovens § 7, hvori det hed — jeg beder om Formandens Tilladelse til nogle ganske korte Citater her og fremefter —, at Valutacentralen vil være at begrænse i sit hidtidige Omfang eller at ophæve inden Forløbet af visse bestemte Tidsfrister, og videre, at der skal optages Forhandlinger om, hvilke Foranstaltninger af importregulerende Art med handelspolitiske og beskæftigelsesmæssige Formaal der i den Anledning vil være at foretage, ligesom hele Spørgsmaalet om vor Handelspolitik og en nøjere Udformning af Toldlovens Positioner vil være at tage op til Drøftelse. Den højtærede Handelsminister har forsøgt at faa dette Arbejde i Gang, men uden at rippe op i gamle Stridigheder har jeg vel Lov at sige, at det ikke lykkedes ham i nogen imponerende Grad. Handelsministerens Opfattelse var den, at Industrien først maatte udarbejde sine Ønsker, for at Rigsdagen og Regeringen derefter kunde arbejde med dem. Vi har nu i Dag faaet vedtaget en Lov, som gør det muligt i Tide og i Ro at tage fat paa hele dette Arbejde, saaledes at man er vel forberedt, naar det Tidspunkt kommer, da, som vi jo allesammen er enige om, en Ordning som den nuværende maa bortfalde, og jeg beder derfor Regeringen og først og fremmest den højtærede Handelsminister om her i Tinget at give Udtryk for, at dette ogsaa er dens og hans Opfattelse. Det Løfte, der blev givet i den sidste Valutalovs § 7 om, at man vilde optage en Drøftelse om en Begrænsning af hele dette System, dette Løfte har man, af Grunde, som jeg ikke her skal komme ind paa, ikke kunnet opfylde, ikke haft Tid til at opfylde, hvad Regeringen nu vil sige derom, men rimeligt vil det være at tage fat paa dette Arbejde nu, da Materialet foreligger.

Den økonomiske Situation, der foreligger i Landet i Dag, er nøjagtigt den samme som inden Valgene, eller vel snarere endnu slettere. Al den Politik saa at sige, som skal tales i Rigsdagen i denne Samling, al Politik, som vil have særlig Interesse, bliver den økonomiske Politik. Situationen er i Dag, som den var for nogle Maaneder siden — og der er derfor ikke Grund til at trætte med lange Gentagelser —, at Landbruget har mistet sin Rentabilitet og er nede paa en Forrentning af $\div 1-2$ pCt., og at Ar-

bejdsløsheden stadig er katastrofalt voksende. Stillingen er da den, at Valgene i ganske særlig Grad kræver af denne Regering, som jo ogsaa selv hævder, at den fik sit Mandat fornyet ved Valget, at den tager fat paa positive Foranstaltninger overfor Krisen just paa disse Omraader. Og naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at de Konservative i ganske særlig Grad havde givet Løfter, saa beder jeg det ærede Medlem paavise, hvor f. Eks. jeg nogen Sinde har sagt, at en Regering eller en Rigsdag kunde afhjælpe Krisen.

Jeg har sagt, at den kunde mildne paa den, og det er ogsaa det Arbejde, man hurtigst muligt skulde gaa i Gang med. I sin Erklæring af 2. December tager Regeringen vel ogsaa Kampen mod Arbejdsløsheden op, som det hedder; men man maa vel nok have Lov at spørge Regeringen, om den da slet ikke vil gøre noget overfor Landbrugskrisen, om Regeringen da ikke forstaar, at Arbejdsløshed og Krise i alle andre Erhverv gaar tilbage til de ruinerende økonomiske Forhold indenfor Landbruget.

Regeringen har heroverfor gennem den socialdemokratiske Ordfører (Hans Nielsen) sagt, at nu maatte man afvente Forhandlingerne med England. Jeg for mit Vedkommende skal sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at han skal ikke være ængstelig for mit Partis Fremtid, ej heller i Retning af, at der ikke skal blive stillet Forslag, til hvilke det ærede Medlem kommer til at tage Stilling. Men jeg tror alligevel, det vil være rigtigt at hævde det Synspunkt, at det dog først og fremmest er Regeringen, som det paahviler klart at give til Kende, hvad der i Situationen skal gøres. Og drøfter man Landbrugets Stilling og Landbrugets Forhold, mener jeg da, det er Regeringens Pligt i første Linie at gøre et Arbejde for, at vi her kommer til at drøfte og hurtigt gennemføre en Nedsættelse af Ejendomsskatterne i Landet. Det er nødvendigt og rimeligt, i hvert Tilfælde som en Foranstaltning, der gælder under Krisen, at gennemføre en klækkelig Nedsættelse af Landbrugets Ejendomsskatter. Og hvad jeg ogsaa tror, det vilde være rimeligt for Regeringen at tage op til Overvejelse og Forelæggelse for Tinget, er Spørgsmaalet om Minimalpriser.

Jeg skal tilføje, at det er klart, at naar Forhandlingerne med England i Dag er begyndt, vil Spørgsmaalet om det Resultat, der kommer ud af disse Forhandlinger for det danske Landbrug, være af overordentlig Betydning. Jeg tror dog ikke, den højtærede Regering har lagt disse Forhandlin-